

Det var egentlig det, der var hensigten med den melding.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg oplever nu det, den radikale ordfører siger, således, at der er nogle små nuancer, nogle bitte små hjørner, der kunne tænkes at blive udført i andet regi, men at de 95 pct. af alle de valgløfter, der er afgivet, stadig væk skal overholdes inden for det kommunale regi.

Hvis det er rigtigt forstået, vil jeg gerne have det bekræftet, for så finder jeg alligevel, at De Radikales argumentation for, at man ikke behøver at stemme for vores forslag til vedtagelse, er noget tynd.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Argumentationen for at stemme imod, hvad enten det er en lille eller en større del, er netop, at hvis vi kunne stemme for forslaget, som det ligger her, lægger vi op til, at alt skal løses ét sted, og set ud fra Det Radikale Venstres synspunkt skal det ikke være tilfældet. Men hvad enten det skal være en mindre eller en større del, så lad os dog kigge på det rimelig frisindet og udomatisk og få en forhandling i gang om det. Det er ud fra den argumentation, vi ikke mener, at vi kan stemme for forslaget.

Tom Behnke (FP):

Jeg har nu to gange under denne forespørgselsdebat været nødt til at tage selve teksten frem, for jeg synes, at jeg indimellem har været ved at tabe fodfæstet med hensyn til, hvor debatten kørte hen. Forespørgslen lyder jo:

»Vil regeringen ved de kommende forhandlinger om den kommunale økonomi sikre økonomi til af indfri løfterne om bedre forhold for syge, ældre og børn?«

Det er jo en meget, meget præcis formulering, og det præcise, der er at sige til det, er, at Folketinget adskillige gange har drøftet og besluttet en hel masse ting på området. En række af de gange, hvor vi har drøftet tingene, er det Fremskridtspartiet, der har lagt op til debatten, og langt, langt de fleste gange har Fremskridtspartiet også været medvirkende til, at vi er kommet længere, bl.a. i retning af at få styrket sundhedssektoren, få nedbragt ventelisterne på hospitalerne og få forbedret og styrket hjemmehjælpen på en sådan måde, at alle, der har

behov for hjemmehjælp, også får den hjælp, de har brug for.

Vi har adskillige gange her i Folketinget besluttet at forbedre forholdene for de svageste i samfundet. Hver gang vi har gjort det, har amterne og kommunerne krævet flere penge, og hver gang er det også lykkedes for kommunerne og amterne at få flere penge. Når regeringen har forhandlet med kommunerne og amterne, har de rent faktisk fået flere penge ud fra argumentet om, at Folketinget jo har besluttet, at de skal styrke indsatsen i bl.a. sundhedssektoren og ældreområdet og over for de svage.

Men alligevel lever amter og kommuner ikke op til deres forpligtelser, og det er så årsagen til, at en forespørgselsdebat som den, vi har i dag, overhovedet kan rejses. Selv om Folketinget hver gang påpeger over for amterne og kommunerne, at de har et ansvar, de skal leve op til, og selv om amterne og kommunerne kommer med hatten i hånden og vil have flere penge og også får flere penge, lever amter og kommuner ikke op til deres ansvar, og derfor har vi debatten igen og igen her i Folketinget.

Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at det er på tide, vi siger stop for flere penge til amterne og kommunerne. Det er på tide, at amterne og kommunerne prioriterer deres udgifter og får styr på økonomien. Det er det, der skal til. Det er på tide, at amter og kommuner lever op til deres ansvar, så de ikke hver gang skal stå med hatten i hånden, og det er på tide, de sørger for, at de syge, de ældre og de svage får bedre forhold. Det har altid været og vil altid være en kommunal opgave, og det burde ikke komme som en overraskelse for kommunerne og amterne, at når tingene ikke fungerer, er Folketinget nødt til at gribe ind og tage nogle beslutninger.

Forslaget til vedtagelse er mest af alt et drilleri over for regeringen, hvor man vil holde regeringen fast på dens egne løfter. Vi har i Fremskridtspartiet principielt ikke noget imod at drille regeringen, og vi har heller ikke noget imod at holde regeringen fast på dens egne løfter. Vi synes, det er pinligt, at regeringen ikke med det samme siger tak til forslagsstillerne, og siger: Det var vel nok et godt forslag, det er jo lige vores kop te, så det stemmer vi selvfølgelig for. Men det gør regeringen ikke, og det er jo ikke første gang, vi oplever det. Vi har oplevet det to gange i denne uge og én gang i sidste uge. Regeringen vil ikke bindes op på sine egne